

Győriek a Bakonyban

Zirci kirándulás

Szép időnek ígérkezett március 31-e, a túra napja. Reggel fél nyolcas indulással rugaszkodtunk neki a tőlünk nem is oly távol lévő Bakonyba. Jobban mondva Bakony „fővárosába”, Zircre. Apró kis város, tele látnivalóval.

Programunk szerint megnéztük a Cisztercia Apátságot, benne a templommal, egyházi könyvtárral és látogatóközponttal. A templom csak idegenvezetővel tekinthető meg, adott időpontok szerint. Az idegenvezetés alatt a templom szépségeibe belemerülve a templom fogadótermében felejtettük egyik ifjú titánunkat, aki nem tudott utánunk jönni, hisz' az ajtó zárva volt. Itt ugyan nem illik, de hatalmas kacajjal engedték be a templom belsejébe. Idegenvezetőnk kárpótolta őt: fáradhatatlan türelméért cserébe csak neki mutatott meg egy, a templomban lévő érdekességet.

Az egyházi könyvtár is idegenvezetővel látogatható. Itt láttunk olyan díszes asztalt, ami voltaképpen egy összecukott létra volt. Észre sem vettük, de úgy elszaladt velünk az idő, hogy gyorstalpaló módjára igyekeztünk tovább menni a méltán híres zirci arborétumba.

Jelentős átalakuláson ment végbe a hatalmas "kert". Sajnos a természet idén későn ébredt, így nem tudtuk megcsodálni a rododendronok káprázatos virágzását. Gyönyörködhattünk viszont a hagymás virágok virágzásában: hóvirág, jácint, gyöngyvirág..., amerre a szem ellátott.

Zúgott a patak. A tóban egy lelassult teknős úszkált. Tán még hideg volt neki a víz? Aranyhalak is mocomogtak már a tó partjánál. És mocomogott a felhő is felettünk. Visszaérve a látogatóközpontba, le is szakadt az ég. És esett több mint két órán

keresztül. Pedig még csak most jött volna a java. Mentünk volna a bakonyi rengetegbe. De ezt már közös megegyezéssel leszavaztuk.

Sebaj! Így is temérdek élménnyel tértünk haza!

Varga Norbert

